

سرمقاله

وصال روحانی
روزنامه نگار

وقتی سایننتو هم ایرانیزه می شود

سایننتو عاداتی را آموخته که ویژه ما ایرانی‌ها است و یکی از عمده‌ترین آنها نحوه رفع و رجوع کردن ایرادهایی است که به افراد گرفته می‌شود. او مثل برخی همکارانش وقتی قافیه تنگ می‌شود، یک سری اعداد و ارقام ردیف می‌کند که لزوماً انطباق چندانی با واقعیت ندارد. سایننتو در نشست خبری بعد از مسابقه با ملوان، در توجیه این مسأله که چرا استقلال با وجود این برد هنوز فاصله بالنسبه زیادی با پرسپولیس صدرنشین لیگ دارد و از سپاهان هم در جدول عقب است، گفت که «اگر داوران با آرای اشتباه و قضاوت‌های مخدوش خود ۱۱ امتیاز را طی ۱۶ دیدار قبلی مان از مشت ما بیرون نمی‌کشیدند الان جایگاه ما نه چیزی که می‌بینید بلکه بالاترین نقطه جدول بود.» سایننتو توضیح دقیقی را ارائه نداد تا مشخص شود این ۱۱ امتیاز را از کجا آورده و چرا ۱۰ یا ۱۲ امتیاز نبوده و از کدام محاسبه ریاضی و براساس کدامین اتفاقات مشخص در هر یک از مسابقات تیمش این امتیازات از کف تیم وی خارج شده و به حساب رقبای آنها واریز شده است. لابد او در صورت پرس و جوی احتمالی مخاطبان به تعداد ضربات پنالتی که به زعم وی باید به نفع آبی‌ها گرفته می‌شد (اما از سوی داوران گرفته نشد) و یکی دو گل مردود اعلام شده تیمش که به اعتقاد وی گل‌های سالمی بوده، اشاره خواهد کرد. ایرانیزه شدن سایننتو و تبدیل وی به مربی از جنس و تبار فوتبال ما با همین مسأله و پای فشردن او بر اعدادی خاص مشخص‌تر می‌شود و یکی از این مریبان از قضا امیر قلعه‌نویی است که اگرچه حالا هدایتگر گل گهر سیرجان است اما در سه مقطع زمانی آبی‌های پاینخت را هدایت می‌کرد و جام‌های زیادی را هم برای آنها به ارمان آورد. ژنرال در مقطع آخر زمامداری‌اش در استقلال، بارها ادعایی از همین دست را مطرح کرد و با بیان اعداد مختلف تعداد امتیازات گرفته شده از آنها توسط داوران را عمده و آن را به عنوان سند برائت خود و ادله ظلم داوران و بدخواهان تیم وی توصیف کرد و هرگز توضیح نداد که چرا مثلاً ۱۳ یا ۱۵ یا ۱۷ امتیاز از دست رفته را مطرح می‌کند و به چه سبب اعداد مورد نظر وی مثلاً ۱۰ یا ۱۴ امتیاز نیستند. مریبان بر تعداد دیگری هم این گونه اعداد را در دفاعیه‌های خود پیرامون ناکامی تیم هایشان آورده‌اند بدون اینکه به طور دقیق به هر یک از اتفاقات اخذ کننده امتیاز از آنها اشاره کنند. ظاهراً این جور چیزها کنتور و حسابرسی ندارد و می‌توانید هر عددی را به عنوان امتیازات از دست رفته تیم‌تان طی تصمیم‌های داوری بیان کنید بدون اینکه پیگردی بر آن متصور باشد و افراد یا نهادهایی خواستار اثبات این موضوع شوند. سایننتو هر چیزی را هم که مربوط به فرمول‌های ویژه نیاخته باشد، این «عدد بازی» را بخوبی یاد گرفته و فهمیده هرچه هم در این ارتباط بگوید هیچ کس با او کاری نخواهد داشت. حالا سایننتو قادر است مثل همگانش سال‌ها در لیگ ایران مربیگری کند بدون اینکه جامی ببرد و مانند همکارانش دائماً اعدادی را ردیف کند که نشانه امتیازات از دست رفته آنها و به معنای مسئول دانستن داوران در ناکامی تیم و رفع هرگونه شائبه ضعف و بی‌کفایتی از خود و احراز لیاقت خویش برای ادامه حرفه مربیگری است.

حسین شمس:

صحبت از مربی خارجی بی‌پرده است

شمس می‌گوید: «ایران مهد فوتسال دنیا است و در چنین کشوری، صحبت از مربی خارجی بی‌پرده است. فدراسیون فوتبال هم از لحاظ مالی شرایطی ندارد که بتواند حقوق ماهانه دلاری پرداخت کند. حید این مسأله را خوب فهمید و سراغ مربی دروازه بانان رفت. سفال منش مدرس AFC به شماره می‌رود و سیامک داداشی سال‌ها در تیم ملی فعالیت کرده است. با حضور چنین مربیانی بعید می‌دانم هیچ مربی خارجی از اعضای فعلی کادر فنی تیم ملی بهتر باشد.»

هدایت ممینی:

انتخاب حسابرس مستقل و خزانه‌دار فدراسیون

ممینی، دبیرکل فدراسیون از تعیین حسابرس مستقل و خزانه‌دار فدراسیون در مجمع فوق‌العاده ساعت ۱۰ صبح امروز (شنبه) خبر داد. هدایت ممینی در همین رابطه گفت: «جلسه‌ای با ناظران و شمارش‌کنندگان آرای مجمع ۸ بهمن داشتیم، در این مجمع قرار است حسابرس مستقل بیرون فدراسیون و همچنین خزانه‌دار را با انتخاباتی که به صورت آنلاین برگزار می‌شود، تعیین کنیم. نمایندگان AFC هم به صورت آنلاین در این مجمع شرکت خواهند کرد.»

فروزان سلیمانی

نمایش جوانان در کنار با تجربه‌ها قابل قبول است

تیم ملی فوتسال زنان کشورمان ظهر دیروز (جمعه) در اولین دیدار در تورنمنت کافا در ازبکستان به مصاف تیم قرقریزستان رفت و این تیم را با نتیجه ۵ بر صفر شکست داد. فروزان سلیمانی، سرمربی تیم ملی فوتسال زنان پس از این مسابقه گفت: «در این تورنمنت با بازیکنان جوان و با تجربه حضور داریم، همه بازیکنان همدل هستند و سعی ما بر این است که بهترین بازی‌ها را به نمایش بگذاریم.»

در سکوت فدراسیون و از لابه‌لای رسانه‌های مصری

مرد همیشه نایب قهرمان گزینه جانشینی کی‌روش

ZOOM

«هکتور کوپر» ۶۷ ساله، گزینه هدایت تیم الزمالک مصر است اما دستیار او گفته کوپر در نظر دارد هدایت یک تیم ملی را برعهده بگیرد و قصدی برای کار کردن در تیم‌های باشگاهی ندارد. ویگانه «اوان مصر» در خبری اختصاصی نوشته کوپر ترجیح می‌دهد هدایت یکی از تیم‌های ملی ایران یا غنا را به عهده بگیرد. او گزینه هدایت تیم ملی تونس هم بود اما تونسی‌ها با «جلال قادری» به توافق رسیدند.

روز گذشته رسانه‌های مصری از مذاکره با «هکتور کوپر» ۶۷ ساله برای هدایت تیم ملی فوتبال ایران خبر دادند. ماجرا هم از این قرار بود که این ویگانه مصری نوشته سرمربی پیشین تیم ملی فوتبال مصر، پس از جدایی از تیم ملی کنگو، در حال انتخاب مسیر آینده خود است. این مربی گزینه هدایت تیم الزمالک مصر است اما دستیار او گفته کوپر در نظر دارد هدایت یک تیم ملی را برعهده بگیرد و قصدی برای کار کردن در تیم‌های باشگاهی ندارد. ویگانه «اوان مصر» در خبری اختصاصی نوشته کوپر ترجیح می‌دهد هدایت یکی از تیم‌های ملی ایران یا غنا را به عهده بگیرد. او گزینه هدایت تیم ملی تونس هم بود اما تونسی‌ها با «جلال قادری» به توافق رسیدند. انتشار این خبر و معرفی کوپر به عنوان

جانشین احتمالی کی‌روش، در شرایطی که فدراسیون فوتبال ایران درباره انتخاب سرمربی برای تیم ملی سکوت کامل اختیار کرده، خواه ناخواه توجه رسانه‌های ایرانی را به خود جلب می‌کند. حتی در شرایطی که همه می‌دانیم این خبر هم یکی از خبرهایی است که رسانه‌های خارجی درباره گزینه‌های مربیگری ایران مطرح می‌کنند و چندان موفق به نظر نمی‌رسد. با این حال اما حتی اگر یک درصد هم این خبر درست باشد و فدراسیون فوتبال ایران با کوپر وارد مذاکره حتی غیرمستقیم شده باشد، بد نیست نگاهی به کارنامه این گزینه بیندازیم. کوپر دوران اوج مربیگری خود را در اینتر میلان پشت سر گذاشته و شاید به واسطه همین است که در خاطر بسیاری از فوتبالی‌ها مانده. گرچه اینتر او

را به هوای کسب قهرمانی آورده بود اما چه در ایتالیا و چه در لیگ قهرمانان اروپا به نایب قهرمانی بسنده کرد و موفق به کسب عنوان قهرمانی نشد. حالا که کوپر در ۶۷ سالگی بعد از هدایت کنگو در حال تصمیم‌گیری برای مسیر آینده خود است، همه می‌دانند با کوپری که روی نیمکت اینتر می‌نشست حسابی فرق کرده است. کوپر قبل از کنگو، هدایت ازبکستان، مصر و گرجستان را برعهده داشته است و دستاورد خاصی هم از خود به جای نگذاشته است. حالا هم که با پیشنهادی از تیم باشگاهی مصری روبه‌رو شده، تأکید دارد که می‌خواهد هدایت تیم ملی را برعهده داشته باشد.

فوتبال را برعهده رئیس فدراسیون فوتبال گذاشته‌اند اما بارها در مصاحبه‌های خود یا در خبرهایی که از گوشه و کنار فدراسیون شنیده می‌شود، اعلام کرده‌اند که با سرمربی داخلی موافق هستند و رأی شان پایان همکاری با کی‌روش است. هنوز تاج موضع خود را در این رابطه مشخص نکرده است اما با توجه به جو عمومی، بعید نیست که به این خواسته تن بدهد و به مربی ایرانی روی بیاورد. هر چند هر تصمیمی از سوی تاج قابل پیش‌بینی است. برخی هم معتقدند که تاج دارد زمان می‌خرد تا تب و تاب‌هایی که علیه کی‌روش به راه افتاده بود، فرونشیند و او قراردادش را حداقل تا پایان جام ملت‌ها با کی‌روش تمدید کند. زمان اما به ضرر تیم ملی فوتبال ایران در گذر است و جام ملت‌های آسیا، تنها

فرصت است برای جبران نتایجی که از تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی قطر به جای مانده است. کمتر از یک سال تا جام ملت‌ها باقی مانده و فدراسیون فوتبال و تیم ملی فوتبال ایران همچنان در بلاتکلیفی محض به سر می‌برند. آن هم در برهه حساسی که ایهام درباره جوانگرایی تیم ملی یا استفاده از همان مهره‌های قبل مطرح است و همه اینها می‌توانند ما را به هدفمان برسانند؟ آیا مریبان ایرانی بهتر از امثال کوپر خواهند بود یا همچنان سود فوتبال ما در اعتماد به چنین گزینه‌های خارجی است؟

سوژه

پیروانی: مدیران فدراسیون دلسوز نیستند

تیم امید با بهترین مربی جهان هم به المپیک نمی‌رود

غلامحسین پیروانی، سرمربی اسبق تیم فوتبال امید درباره بلاتکلیفی تیم امید و مشخص نبودن سرمربی این تیم در فاصله یک سال و نیم مانده تا المپیک ۲۰۲۴ پاریس، گفت: «اگر با این وضعیت به المپیک برویم عدالت زیر سؤال می‌رود. عربستان، امارات، قطر، ژاپن، کره و استرالیا برنامه‌ریزی گسترده‌ای دارند و در زمین‌شان خوب بدر می‌کارند و دور از عدالت خداوند است که نتیجه زحمتی که می‌کشند را درو نکنند. مگر می‌شود با وضعیت بی‌سروسامانی که ما داریم بتوانیم آنها را شکست دهیم؟!»

پیروانی با اشاره به تجربه حضورش در تیم امید پیش از بازی‌های آسیایی گوانگژو، تأکید کرد: «۹ ماه سرمربی تیم امید بودم اما به عنوان مربی طوری که باید حمایت می‌شدم، نشدم. باشگاه‌ها بازیکن به تیم امید نمی‌دادند و نمی‌توانستیم تمرینات را با یک تیم کامل برگزار کنیم. خبرنگار شبکه خبر قبل از بازی‌های آسیایی از من سؤال کرد که آیا قهرمان می‌شویم، گفتم چه کاری انجام داده‌ایم که الان انتظار داریم نتیجه بگیریم؟ در حالی که این مسابقات می‌رویم که تیم‌ها به ما بازیکن نمی‌دادند و مشکلات زیادی داشتیم. در آن دوره بختیار رحمانی و شجاع خلیل‌زاده بازیکنان مورد علاقه من بودند اما این دو بازیکن را با توجه

به اینکه باشگاه‌ها اجازه ندادند، نتوانستیم به بازی‌های آسیایی ببریم و اگر این بازیکنان بودند در گروه چهارم نمی‌شدیم.» وی با بیان اینکه همکاری نکردن باشگاه‌ها تنها مشکل تیم امید نیست، تأکید کرد: «الان هم این مشکل را صمد مرفاوی در تیم جوانان دارد و چند تیم همکاری نکرده و بازیکنان را در اختیارش قرار نمی‌دهند.»

«اگر سرمربی هم انتخاب شود ولی باشگاه‌ها همکاری نکنند باز هم نمی‌توانیم موفق شویم.» پیروانی با تأکید بر این موضوع، گفت: «مربیانی مانند حسن حبیبی که افتخار فوتبال ایران است، محمد مایلی‌کهن، کوردس آلمانی، خودم و خیلی‌های دیگر سرمربی تیم امید بوده‌اند اما باز هم نتیجه نگرفتیم. از سال ۱۹۷۶ به بعد فوتبال به المپیک نرفته و مشکل از مربی نیست، بهترین مربیان را هم بیاوریم، موفق نمی‌شویم.»

پیروانی با اشاره به اینکه تأخیر در انتخاب سرمربی تیم امید فرصت‌سوزی است، توضیح داد: «اگر یک ماه پیش هم سرمربی انتخاب می‌شد باز هم عقب بودیم. اگر دو ماه قبل هم انتخاب می‌کردیم باز هم عقب بودیم. محققم تا برای تیم دلسوزی نکنیم، موفق نمی‌شویم.» سرمربی اسبق تیم امید در پاسخ به این سؤال که به نظر می‌رسد اولویت فدراسیون فوتبال تیم بزرگسالان است و تیم امید بدون مربی رها شده است، گفت: «همواره می‌بینیم حمایتی که از تیم بزرگسالان می‌شود، از تیم امید نمی‌شود، باید همان شخصیتی که به تیم بزرگسالان داده می‌شود به تیم امید هم داده شود. باید همان شخصیتی که به مربی خارجی می‌دهیم به مربی داخلی هم بدهیم. باید حمایت کنیم و به تیم رسیدگی شود و اگر غیر از این باشد سر الکس فرگوسن یا بهترین مربی جهان هم به ایران بیاید تیم امید موفق نمی‌شود و به المپیک صعود نمی‌کند.»